

ת"פ 18171/05 - מדינת ישראל נגד שלמה חיים גרובנر

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 23-05-18171 מדינת ישראל נ' גרובנר(עוצר)

לפני:	כבוד השופט שלמה בגין
בעניין:	המאשימה
מדינת ישראל	
באמצעות לשכת התביעה חיפה	
נגד:	
הנאשם	
שלמה חיים גרובנر	
עו"ז ב"כ עוזה"ד אברהם סופר מטעם הסניגוריה	
הציבורית	

זכור דין

הנאשם הורשע לפי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתווך בשני אישומים.

באישום הראשון הורשע בביצוע עבירה אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977;

באישום השני הורשע בביצוע עבירות אiomים ובביצוע עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין וגנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

בתמציאות, המתלוונים היו שכנו של הנאשם והתגוררו בסמיכות אליו, הצדדים הכירו והיו ביחס שכננות טובה במשך כ- 5 שנים. אלא שלאחר שהנאשם נפרד מבת הזוג, החל להטריד את המתלוונים, דרש שיבררו אודותיה פרטימ ויבילשו אחרת.

הענינים הסלימו, הנאשם התקשר למלוון 20 פעם, ובאחת הפעמים אמר לו כי לא יעביר לו מידע אודות בת הזוגו "הוא ישחת אותו ואת המתלוונת וירצח אותם".

ביום 23/4/2008 אים הנאשם עליהם, צעק מתחת לדירותם, באומרו כי ירצח אותם.

ביום 13/4/2008 בשעה 14:00 לערך, כאשר שהה המתלוון בבית מרפקת בעיר נשר, תקף הנאשם את המתלוון בכר ש אחוז בחולצתו, הניף את ידיו לעברו כעומד לתוכפו, כחابر של המתלוון מנסה להפריד ביניהם, כאשר בכל אחתה עת המתלוון מנסה לגונן על עצמו בידו ומנסה לפיסו, אך ללא הועיל. הנאשם רדף אחריו להכוותו והיכה בו. גם את חברו של המתלוון שנייה להפריד ביניהם, תקף הנאשם והיכה בראשו ודחף אותו, הכל כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתווך.

במהלך התקיפות האמורתיות של הנאשם את המתלוון, פצע הנאשם את המתלוון וגרם לו חתך מדם בפנים. בנוסף גנב ממנו את הטלפון הנייד שלו.

המאשימה הגישה את תמונה הפגיעה שנגרמה למתלון בפניו, את סרטוני מצלמת האבטחה המתעדים את תקיפת השניהם ופגיעה המתלון וכן את הרישום הפלילי של הנאשם ומארס על תנאי חב הפעלה מת"פ 19-11-12904.

בא כח המאשימה הדגיש את צו השעה להחמיר בעונשת אלו האוחזים באליםות כלפי אחרים תוך שהוא מפנה לחומרת מעשיים האלימים של הנאשם אשר רדף את המתלוננים עד חורמה התכחקה אחר המתלון תקף אותו בבית מראחת ואף תקף את חברי שככל שבקש הוא להפריד בין השניהם מבלי שהפועל כל אלימות כלפי הנאשם.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם הנע בין 18 ל-30 חודשים מאסר בפועל ולהטיל על הנאשם שנתיים מאסר, תוך הפעלת המאסר מוותנה בין 3-3 חודשים במצטבר לכל עונש, לצד מאסר מוותנה מרתייע ומשמעותי, ופיizio למתלוננים.

הסניגור ביקש להקל בעונשו של הנאשם, תוך שהדגיש את נסיבותו האישיות של הנאשם. לדברי הסניגור, מדובר בני שסובב מתחמי של הלום קרב מזה שנים רבות, לאחר שחווה אירוע פח"ע בהיותו בשירות הצבאי וכיום מחזק ב-30 אחוז אחוזי נכות מצה"ל, ומתופל על ידי משרד הביטחון. לדבריו, מצבו החרדתי/נפשי זהה, הינו הרקע להסתמכיותו האלומות החזרות והנסנות שלו.

אשר למתחם העונש ההולם, טען הסניגור כי אין הילמה וזיקה בין מתחם העונש ההולם לו עותרת המדינה, בין הפסיכיקה המוצגת, העבירות בגין הורשע הנאשם הין עבריות מסווג עונן, שבמקרים המתאים אפשר לסיטים אותו בהסדר מוותנה. עם זאת, הדגיש כי הוא אינו עותר למאסר מוותנה או עבודות שירות. לעומת זאת, מתחם העונש ראשיתו במאסר על תנאי ואחריתו בשנת מאסר בפועל במקרה חמיר, ועל כן ביקש שבית המשפט ישית עונש מאסר ברף הבינוי לאור עבורי הפלילי של הנאשם, אך שיווקו על הנאשם בסך הכל 9 חודשים מאסר בפועל, הכוללים את הפעלת עונש המאסר מוותנה התלוי ועומד נגדו.

ה הנאשם חזר על דבריו הסניגור, הביע צער על מעשיו, טען כי היה בסערה רגשות, הסביר כי הוא סובל מחרדות מאירוע פח"ע שעבר בשנת 1991, טען שאין לו חיים מאז, הוא סובל מסיכוטים וחרדות ומפוסט טראומה.

יוער, כי עקב הערת בית המשפט אשר ביקש לקבל אסמכתאות אודות מצבו הרפואי של הנאשם, ביקש הסניגור לאפשר לו השלמת טיעון והציג מסמכים רפואיים. בשלב מאוחר יותר לטיעונים לעונש, הוגש מסמכים, בהם תעודה נכה, אך אין מסמכים המעידים על מצב חרדתי, על התקפים או בוחן מציאות משתנה או לקיי, התומכים בטיעוני ההגנה, וזאת כਮובן מבלי להקל ראש באירוע הטראומי שחווה הנאשם לפני כ-32 שנה.

דין והכרעה עונשית:

מעשיו של הנאשם פגעו בשלום וביטחונם של המתלוננים, שעה שה הנאשם תקף באליםות רבה את המתלון משה אבשלום, שכח חטאו היה שהוא שכן של הנאשם, איים עליו ועל אשתו שירצת אותם, ארבע ובלש אחורי, ובאירוע המתויר באישום השני, תקף אותו ותקף את המתלון השני, חברי של אבשלום, רמי גבאי, שבסך הכל רצה להפריד בין השניהם.

רפ' הפגיעה בערך המוגן הוא בינוני-גבובה.

מדיניות הענישה הנויהה בעבירות אלימות, מגוננת ונעה בין מאסרים מוותניים ועד למאסרים בפועל ממושכים, כשהחל

הוא תלוי נסיבות, נבחן טיב המעשה, הרקע שלו, והتوزעה של המעשה האלים.

בית המשפט העליון קבע וחזר וקבע במרוצת השנים, כי יש להילחם מלחמת חרומה בתופעת האלים שפשתה במקומותינו, ומקום בו נ גدم באכזריות, אין לרחם עליו, שכן הפגנת רחמים על מי שפועל באכזריות, סופה שהיא מפגינה בפועל עול וacerbities לנפגעי העבירה (ע"פ 8314/03 **שיudad בן עוזד נ' מדינת ישראל** (2005); ע"פ 2995/04 **חיב' אדי נ' מדינת ישראל** (2004)).

עיוון בפסקה מלמד כי העונשים על איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, כמו במקרה דנן, נעים בין מאסרים בפועל של 8 חודשים ומעלה (רע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (2017) - הרשעה בעבירות איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממשណון ל-8 חודשים; רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** - הרשעה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, נאשם ללא עבר פלילי,ណון ל-11 חודשים מאסר; ת"פ 22-22-53753 **מדינת ישראל נ' שלו** - הנאשם הורשע בעבירות איומים, גנבה, החזקת סכין, פצעה ושיבוש הליכים,ណון ל-24 חודשים מאסר בפועל).

יודגש כי מדיניות העונישה הנוגגת, הינה המרכיב האמפירי בヅර הדין, ומהוות רק חלק ממכלול השיקולים שבית המשפט שוקל בבאו לקבוע את מתחם העונש ההולם שהינו המרכיב הנוורטיבי שבית המשפט קובע בヅר הדין.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בנסיבות שאופיינו כאמור באלים רבה, ללא כל סיבה לכך. מדובר במתלוננים גבר ואישה, אשר היו שכנים של הנאשם במשך שנים רבות, ולפי כתוב האישום, יחסיו השכנים היו יחסים טובים, אלא שלאחר שהנאשם נפרד מבת זוגו, הוא החל להטריד את המתלוננים, דרש מהםшибרכו פרטיהם אודותיה, דרש מהםшибרכו אחריה, ומשירבו לעשות כן, החל להטריד ולהיאים עליהם, עד כדי כך שאיים שאם לא יעבירו לו מידע על פרודתו הוא ישחט את המתלוננים, וירצח אותם, וכך לפי כתוב האישום. הנאשם מימש את זמנו באירוע השני שבכתב האישום, הגיע לבית המרקחת בו שהוא המתלון בעיר נשר, ושם החל תוקף אותו ומאים לעלי, וכאשר חברו של המתלון רצחה להפריד, תקף גם אותו, חנק אותו, דחף אותו, הכל כמפורט בכתב האישום. גם מעשה התקיפה מקבל פנים של ממש, מעוון במצוות האבטחה שהוגשו כראיה לעונש (ראו ג/3 ו-ג/3 א') וכן בדוח צפיה מתוך מצולמות האבטחה (ג/4), פניו החבולות של המתלון (ג/5).

נסיבות אלה מלמדות על מי שהפגין אלימות כלפי אנשים תמים, שלא עשו לו שום רע, תוך שהוא מטריד אותם ללא הרף, או רב למתלון ופוגע בו, וגם פוגע בחברו שבמשך הכל רצתה להפריד בין השניים, וגורם לפצעה של ממש, תוך שהוא מאיים על המתלוננים ברצח, וחוטף בכוח את הטלפון הנייד של המתלון.

בاهינתן הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם, עוצמת הפגיעה בהם, מדיניות העונישה הנוגגת בעבירות אלו, מידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, ונסיבות האירוע על שני חלקיו כמפורט בכתב האישום, אני קובע את מתחם העונש ההולם שנע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונישה נלווה.

אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, מדובר בנאים ליד 1973, שלחוותו רישום פלילי מכבי, המחזק 33 הרשות קודמות.

עיוון ברישום הפלילי מלמד, כי זמן רב לפני האירוע הטרואומי שהוו הנאים, כבר ב-1981, בהיותו קטין, הורשע הנאים בעבירות אלימות של איומים, תקיפה סתם והזק לרכוש בمزיד; ב-1990 הורשע בجرائم חבלה חמורה, לאחר מכן לחובתו רישומים בהחזקה ושימוש בסמים לרבות סחר בסמים, ומהז הילך והסתבר הנאים פעמיים אחר פעם, בעבירות

אלימות, סמים ורכוש, כאשר הנאשם לא בוחל ואף תוקף שוטרים, ראו הרשעותיו הרבות בעניין זה (הרשעה 22, הרשעה 20).

ה הנאשם אף ריצה עונשי מסר רבים, מהם ארוכים מהם קצרים, אך דבר לא הרטיע אותו והוא שב ופגע הציבור, שב והפעיל אלימות כלפי שוטרים והסובבים אותו, כעולה מהרישום הפלילי.

לאחרונה, ביום 10/7/22, הורשע בעבירות של תקיפה סתם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובית המשפט גזר עליו עונש מאסר של 3 חודשים ושני מסרים מותניים, אחד מהם חרב הפעלה בתיק זה.

הנה כי כן, ההיסטוריה העברינית של הנאשם מעלה עליו שהוא בן אדם אלים מאד, אשר האלימות היא הדרך בה הוא מבטא את עצמו, וمبקש לפטור את עניינו, וכאשר מי שנקרה בדרכו ולא מסכים עמו, טעם מנחת זרוועו.

לא נעלמה מעני מזוקתו של הנאשם, אלא שגם, עם כל הכבוד הראוי לה, אינה סיבה להגנת אלימות כלפי אנשים תמים, שלא חטאו במאומה כלפיי.

אם הנאשם היה מתוסכל מעוזבת בת זוגו, ואני מבן ללבו, היה עליו לפנות לטיפול מתאים. אסור היה לו להפגין רוע ואכזריות אלימות כלפי שכנים טובים, עמים היה בשכנות טוביה כפי שהוא הודה. אסור היה לו לאروب אחריהם, לבלוש אותם, לדרש מהם שיבלשו אחריה המתлонנת, ובוודאי אסור היה לו לאיים עליו ולפגוע בהם כפי שעשה.

מעשיו של הנאשם מחייבים הלימה עונשית רואיה, כדי לנסות ולהזכיר את נגע האלימות שפשע בחברה וליתן מענה ראוי והולם למען הקונקרטיים של הנאשם ולהבהיר לו שמעשה אלימות סופו יהיה שהוא יbia למסרו הממושך מאחורי סורג ובריח כדי להרחקו מה הציבור לבלי פגוע בו.

עוד התחשבתי בהודאותו של הנאשם ובקבלת האחריות מצדו, ואני תקווה שחרטתו אותה הביע בפני בית המשפט בצלע ובכאב, אך משקפת את תחושתו הפנימית ואת רצונו לסור מדרכו הרעה.

לעמדתי, בנסיבותו של הנאשם, נוכח עברו הפלילי העשיר הרצוף עבירות אלימות והרצידיביזם האלים המאפיין את התנהלותו יש לנקם את עונשו ברף העליון של מתחם העונש ההולם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

20 חודשים מאסר בפועל.

מפעיל מאסר מותנה בגין 3 חודשים מתק"פ 19-11-12904, מיום 10/7/22, במצב ברעון.

ה הנאשם ירצה בסך הכל 23 חודשים מאסר בפועל.

המאסר יימנה מיום 3/4/23

10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או כל עבירות אלימות.

אני מחייב את הנאשם לפצות כל אחד מהמתלוננים המפורטים בכתב האישום, בסך של 1,500 ₪ לכל מתלון. הפיצוי ישולם בתוך 60 יום מהיום.

התפוזים יוחזרו לבעלייהם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א חשון תשפ"ד, 26 אוקטובר 2023, במעמד הצדדים.